

Kázeň z ev. Služieb Božích, Bratislava **Lamač/NK** (VP), 4. 5. 2025, 10.00/18.00 h,

2. po Veľk. noci, ES: **131, 156, 288, Ž 23**, A 34; téma: **Ježiš ako inštruktor autoškoly**

1. Petra 2, 25: „*Boli ste ako blúdiace ovce, ale teraz ste navrátení Pastierovi a Biskupovi vašich duší!*“

Milí bratia a milé sestry!

Druhej nedeli po Veľkej noci dal názov a tému krásny **dávny obraz Ježiša - dobrého pastiera**. V Biblii sa objavuje opakovane (napr.: Ž 23; 100, 3; Ezech 34; J 10, 1 - 6.11 - 18; 1Pt 2, 25). Tento obraz má aj háčik. Dnes sa stal pre mnohých málo zrozumiteľným. V biblických časoch mali mnohí niečo spoločné s ovcami. Každý vedel, čo je stádo a čo má robiť pastier. Obraz dobrého pastiera bol pre vtedajších ľudí jasný a zmysluplný. Dnes, najmä v mestách, sa sotva stretne so stádami oviec a pastiermi. Okrem toho, práca terajšieho pastiera oviec v našej krajine vyzerá inak ako povinnosti pastiera v starovekom Izraeli.

Možno by Pán Ježiš použil dnes iný obraz, ktorý by síce hovoril o tom istom, ale bol by nám bližší ako obraz zatúlaných oviec a dobrého pastiera.

Aký vhodný obraz zo súčasného života by vystihol Ježišovu službu? Ježiš ako tréner futbalového tímu? Alebo Ježiš ako učiteľ škôlke? Ježiš ako záchranca žiab na Železnej studničke?

Každá z uvedených možností má čosi do seba, no presnejší sa javí iný obraz: **Ježiš ako inštruktor autoškoly**. Ani to síce nie je dokonalé prirovnanie, ale dá sa v ňom všeličo rozpoznať. Apoštol Peter napísal: „*Boli ste ako blúdiace ovce.*“ Aplikované na obraz autoškoly to znamená: **„Nemali ste ani potuchy o tom, ako šoférovať auto, no naučili ste sa ho riadiť.“** Tak je to aj v živote: chodiť a rozprávať sa naučíme pozorovaním - prakticky sami. Naučiť sa šoférovať - na to potrebujeme inštruktora autoškoly. Vy, ktorý máte vodičský preukaz, si možno pamätáte na pocity pri prvých cvičných jazdách. Spomeniete si, ako naša pravá ruka šmátrala po radiacej páke a často nevedela zaradiť správny prevodový stupeň. Alebo ako naša ľavá noha ešte nemala cit pre správne zaobchádzanie s pedálom spojky, a motor auta nám „skapal.“ Alebo ako nebolo ľahké nájsť správnu vzdialenosť od pravého okraja cesty. Počujem inštruktorove slová: „Hľadte trafiť na most.“ Či: „Nejazdite tak blízko zaparkovaných áut!“

Inštruktor autoškoly nám v mnohých ohľadoch musel radiť, ukazovať cestu. Dával pozor, aby sme nevošli do jednosmerky z nesprávnej strany alebo aby sme neodbočili doľava, kde je povolené odbočiť len doprava. **Inštruktor autoškoly si počínal ako dobrý pastier. Ukázal nám cestu a ochránil nás**

pred nehodami. Niekedy nám siahol na volant alebo šliapol na brzdy. No to len v prípade núdze. Inak nás nechal šoférovať a iba na nás dohliadal. „Dohliadač“ alebo „dozorca“ (v gréčtine „episkopos“), je iný spôsob, ako opísať funkciu inštruktora autoškoly. Z „episkopos“ pochádza výraz „biskup“. Je to cirkevný „dohliadač“ alebo „dozorca“.

Je evanjeliom - dobrou správou Písma svätého, že máme dobrého pastiera, životného kouča; niekoho, kto nám ukazuje cestu, kto sa o nás stará. Máme Ježiša, ktorý nás našiel a ktorému patríme. On, dobrý inštruktor autoškoly, nás našiel. Peter napísal: *„Boli ste ako blúdiace ovce, ale teraz ste navrátení Pastierovi a Biskupovi vašich duší!“* V našom obraze to znamená: „Teraz ste si našli dobrého učiteľa autoškoly na celý život, ktorý sa o vás bude starať.“ Či presnejšie: „Teraz si vás našiel dobrý inštruktor jazdy“. **„Teraz ste navrátení“ - to je niečo, čo sme neurobili vlastnými silami, ale čosi, čo urobil Boh! Našiel nás, povolal nás k sebe skrze Ježiša a Svätého Ducha, znovuzrodil nás v krste, dal nám vieru!**

Od obrazu pastiera sme prešli k obrazu inštruktora autoškoly; prejdime teraz od obrazu inštruktora autoškoly k reálnemu životu. Sú ľudia, ktorí sa nazdávajú: Pre život nepotrebujeme

biskupa, dozorcú, dobrého pastiera, inštruktora autoškoly! – Naozaj? Stačí naše odhodlanie, aby sme vždy šli správnej cestou? Nikdy sme nezaradili nesprávny rýchlostný stupeň, nevošli do slepej uličky alebo na zakázanú cestu? Dokážeme sami riadiť cez temný tunel smrti? Naozaj je možné dokázať to bez Ježiša? – Nie, Božie slovo jasne svedčí, že bez Ježiša to nedokáže nikto. *„Boli ste ako blúdiace ovce.“* Bez Ježiša sa beznádejne stratíme v labyrinte života a skončíme na všelijakých miestach, no nie tam, kde je dobrý – Boží život.

Dnes je len málo ľudí, ktorí už v detstve vedia, čím chcú byť, keď vyrastú, ktorí potom absolvujú potrebné vzdelanie a svoje vysnívané povolanie aj vykonávajú až do dôchodku. Väčšina mladých ľudí si nie je istá, čo je pre nich to pravé. Niektorí po škole experimentujú, skúšajú to či ono. Iní mladí ľudia nemajú žiadne nápady, nejako sa pretĺkajú či nechajú nahovoriť na viac alebo menej dobré veci. Niektorí majú pocit, že sú v slepej uličke, lebo si nevedia nájsť vhodnú prácu. Ďalší ani netušia, čo si zo všetkých možností vybrať. Sú takí, ktorí ľutujú svoje predchádzajúce rozhodnutia, myslia si, že sa vybrali nesprávnou kariérnou cestou a mali robiť niečo iné. Mýliť sa je ľudské, aj v tomto smere sme ako bludné ovce.

Každý, kto sa profesijne alebo vzdelanostne zasekol, môže požiadať Ježiša: „Ukáž mi správnu

cestu!“ **Ježiš neprevezme kontrolu nad naším životom, ale ako dobrý inštruktor v autoškole bude pozorne sledovať cestu, v správnom čase nám dá správnu radu a v prípade núdze sa chopí volantu.** Ozrejmí aj niekoľko životných „pravidiel cestnej premávky“, ukáže, že **výber povolania nie je len o zarabaní peňazí a nie len o zábave, ale predovšetkým o tom, ako môže každý využiť svoje schopnosti, aby svojím životom slúžil blížnym a napokon aj Bohu.** Za istých okolností sa tak môže stať aj v povolani, ktoré väčšina ľudí takto ani nenazve, pretože nie je priamo spojené s pracovnou zmluvou a príjmom: napríklad povolanie matky a ženy v domácnosti alebo v dobrovoľníckej práci v cirkevnom zbore či v neziskovej organizácii. Vďaka Ježišovi si ľudia smú uvedomiť, že človek nemusí mať nevyhnutne jedno a to isté zamestnanie po celý svoj pracovný život, ale že zmeniť zamestnanie a profesiu niekoľkokrát môže byť aj dobré. V konečnom dôsledku nás to núti uvedomiť si, že sme v našom pozemskom živote na ceste!

Božie slovo svedčí, že bez Ježiša sme ako blúdiace ovce. Len s Ježišom môžeme nájsť dobrú a bezpečnú cestu životom. Bez Pána Ježiša Krista sa beznádejne strácame v labyrinte života a končíme na najrôznejších miestach, ale nie tam, kde je dobrý – Boží život.

Bez Ježiša zostávame beznádejne uviaznutí aj v labyrinte smrti a nenachádzame cestu k slávnemu večnému životu v Božom svetle. Avšak s Ježišom ako naším inštruktorom na sedadle spolujazdca bezpečne a dobre dosiahneme svoj cieľ. Amen.

S použitím myšlienok M. Kriesera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**